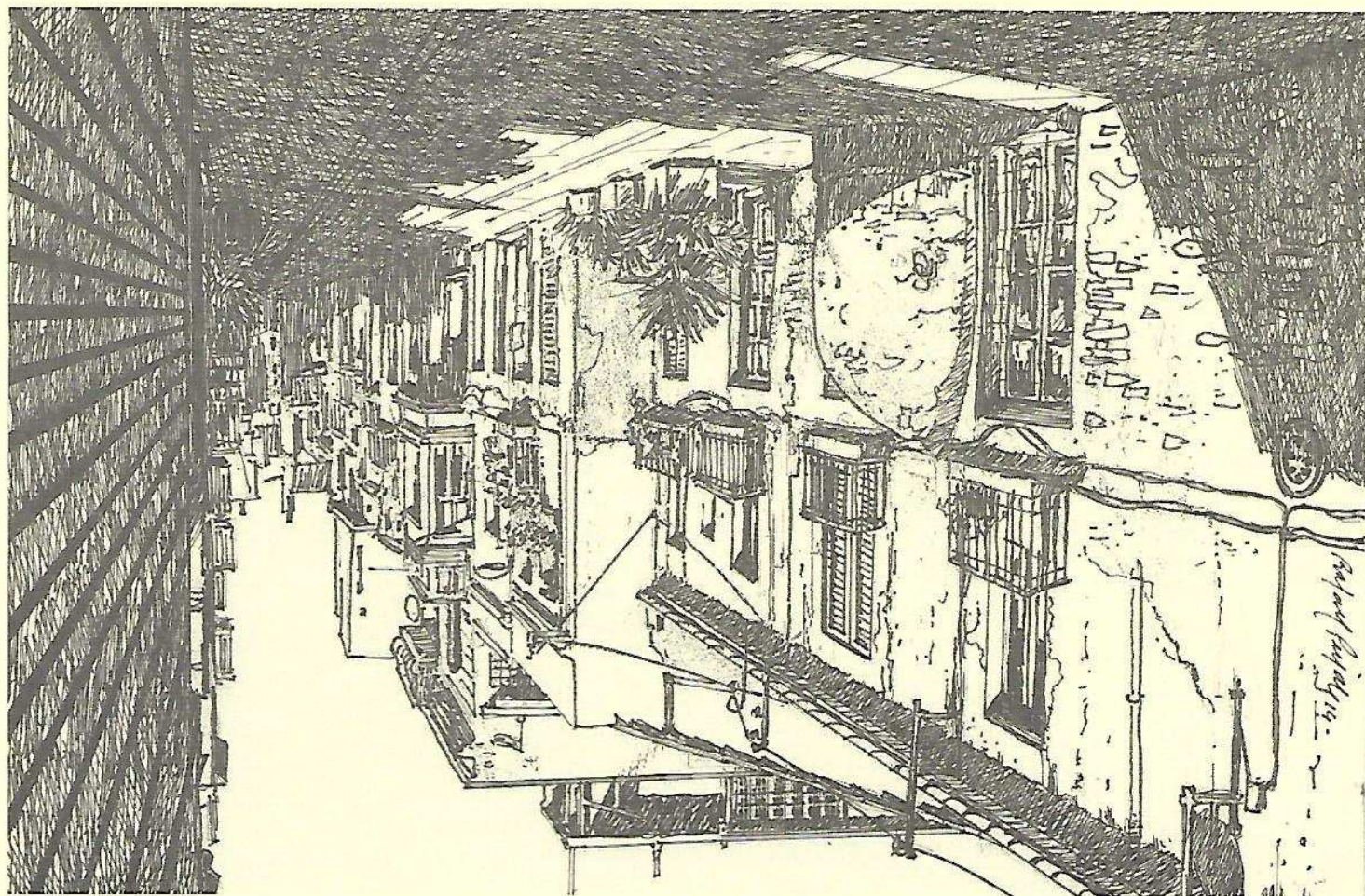

AMICS DE BADALONA

Dibuix original de Rafael Pujals
Recopilació de dades històriques de Joan Rosàs
Disseny i coordinació executiva d'Àngel Zamora

004

Us convidem a visitar el nostre bloc: badamics.blogspot.com

D'aquesta trenta-sisena Nadala editada per amics de Badalona, s'han imprès 1100 exemplars numerats

2014

Quan l'Ajuntament de Badalona va aprovar, el 1984, el Catàleg del Patrimoni de la ciutat, va quedar protegit legalment el conjunt de set cases de pescadors del carrer de Sant Llorenç. Es tractava d'un grup de casetes similars, amb una porta d'eixida a la façana posterior que donava directament al carrer de Santa Anna. Seguien la tipologia de les cases de "Baix a mar" habitades majoritàriament per pescadors. Cal tenir en compte, però, que l'antic arenal, on antigament només hi havia unes barraques per a les eines on a voltes s'hi aixoplugava gent sense sostre, a partir del segle XVIII es va urbanitzar d'una manera força desgavellada. La desaparició del perill dels pirates va fer que l'activitat pesquera augmentés i que, seguint els eixos del que aleshores era camí i ara carrer del Mar, i de l'antic camí ral o carretera, s'urbanitzés, bé o malament, tota la zona. Molta gent va adquirir aquells terrenys improductius per construir-s'hi una casa o, fins i tot, per fer petites urbanitzacions de cases entre mitgeres. Tot plegat sense cap planificació general. Per això els carrers s'acabaven on s'acabava la finca, les dimensions de les cases variaven segons el terreny disponible i tot plegat oferia un cert aspecte desordenat. En general els edificis tenien planta baixa amb una entrada que servia de magatzem o de taller, la cuina al darrere, un badiu al fons i un pis per als dormitoris. Però aquest esquema bàsic oferia tota mena de variants. Les cases que ens ocupen eren bastant més estretes que les de cós habituals i no tenien badiu sinó una façana posterior amb porta i finestres que obrien al carrer. Mentre que la porta principal era rectangular amb un balcó al damunt que, en origen devia ser una finestra, la porta posterior era d'arc rebaixat amb una tarja de ventilació a sobre i un balcó o finestra al pis de dalt. Probablement el conjunt va ser construït per un sol propietari que intentava invertir-hi els seus estalvis i treure'n un rendiment llogant cases. En el centre del grup de cases un pou sobresurt de l'alineació de la façana i ocupa la vorera del carrer. Es tracta del servei d'aigua comunitari per als estadants d'aquelles cases, en un temps que els badalonins no disposaven d'aigua corrent. La bella simplicitat de les tècniques constructives populars i la textura de les in comptables capes de calç estratificades són un document únic sobre la vida d'aquella Badalona treballadora, lluitadora i familiar que és l'origen genètic de la ciutat. La protecció legal no va servir per evitar l'abandonament i la degradació interessada. Una de les cases ja fa anys que va desaparèixer i les altres es va deixar que anessin caient. Ningú no va actuar fins l'any passat quan, vist l'estat del conjunt, es va resoldre "descatalogar-lo". Ara ja no s'incompleix cap norma perquè no hi ha norma, ni llei, ni ordre que protegeixi aquest patrimoni nostre que s'enfonsa.

El President de l'Associació
AMICS DE BADALONA
en nom propi i del
Consell Directiu de l'entitat
us desitja molt Bones Festes.

Nadal 2014